

עמ"ת 56290/08/17 - פחד היזיל נגד מדינת ישראל

28 ספטמבר 2017

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 17-08-56290 היזיל נ' מדינת ישראל

מספר פלי"א 252281/2017

לפני כבוד השופטת נואה בכור
העורר פחד היזיל
נגד מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ העורר - עו"ד נתלי אוטן

אין התיצבות לב"כ המשיבה

העורר התיצב

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

.1. בפני עיר על החלטתו של בית משפט השלום לטעורה בפתח תקווה (כב' הש' מגי כהן), בም"ת 17-06-4511, מיום 22.8.17, לדחות את הבקשה לעיון חזר שהגיש העורר ליציאה מעצר הבית לצורכי ריצוי עבודות שירות.

.2. כנגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונוהגה ללא ביטול לאחר שבתאריך **11.06.2017** נמצא נהוג ברכב מסווג טרקטור וזאת על אף שנפלש מלנהוג בתיק 32544-03-14 למשך 6 חודשים, **בתיק 325-06-14** לתקופה של 8 חודשים, **ובתיק 12646-03-16** לתקופה של 10 חודשים.

.3. ביום **12.6.17** הוגש כתוב האישום נגד העורר ולצדו בקשה למעצרו עד לתום ההליכים.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

ביום **15.6.17** הורה בימ"ש קמא על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים, והפנה אותו ל渴בלת תסקירות לבחינות חלופות מוצעות.

ביום **27.6.17** וביום **13.7.17** התקבלו תסקרים הממליצים על שחרורו של העורר למעצר בבית הורי ובפיקוחם, כמו גם בפיקוח בני משפחה נוספים לסייעין.

ביום **18.7.17** הורה בימ"ש קמא על שחרורו של העורר לחלופת מעצר בבית הורי בرهט, בפיקוח בני משפחה נוספים, ובתנאים מגבלים.

ביום **2.8.17** הגיע העורר בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו לצורך יציאה לריצו' עבודות שירות שנפסק בת"פ 32544-03-14 בימ"ש שלום רחובות ביום **25.1.17**, אותן החל לבצע ב- 20.3.17 ועד טרם מעצרו ב- 11.6.17, וביום **22.8.17** דחה בימ"ש קמא את הבקשתה.

מבחן העורר.

4. מטיעוני העורר עולה כי הוא נעצר בתיק הנוכחי בעודו מרצתה מס' של ששה חודשים עבודות שירות, אף זאת- לאחר שעבר כברת דרך ארוכה, צירף תיקים, ו"ניקה שולחן" במטרה להתחיל דרך חדשה.

בתסקרים בעניינו פורטו נסיבותיו האישיות המורכבות של העורר, היותו בחור צעיר בן 26, אלמן, שמגדל שני ילדים בני שנתיים ושלוש שנים בלבד.

טרם הושטו עליו עבודות השירות, עבר העורר דרך טיפול ארוכה משמעותית שתרמה רבות לבניית חוסנו הנפשי, והשפיעה רבות על קבלת אחריות מצדו בגין מעשי וחרטה עליהם.

העורר מכחיש את העבירות בתיק זה ויש לו טענות כבאות משקל כשבכוונתו לניהל הוכחות בתיק העיקרי.

ביום **24.7.17** התקיים שימוש בבי"ס הדרים בעניין הפסקת עבודות השירות בעניינו של העורר, אך משוחרר מעצר - נמסר לב"כ כי השימוש בטל, וכי יש לפנות לממונה על עבודות השירות.

ביום **1.8.17** יצר עם העורר המפקח היישיר עליו מטעם הממונה וביקש מהעורר לחזור לאלאר לביצוע העבודות שביצעו נקטע, אולם בקשתו של העורר לעיון חוזר נדחתה כאמור ע"י בימ"ש קמא.

על פי העורר - שגה בימ"ש קמא בקבעו כי קיימות ראיות לכואורה בתיק כשזהות הטרקטור לא נבדקה ע"י המשيبة, קיימים שלושה מצהירים של עדים שנכחו באתר הבניה והצהירו שלא ראו את העורר נהוג בטרקטור, וכשרצוו לתת עדות במשטרת- השיבה האחזרונה את פניהם ריקם.

כשהשוטרים פנו לעורר במקומו- הוא עומד לצד הטרקטור, כשהוא כבוי, ואני יודע כיצד הפעילו. בשלב זה לא עמוד 2

נתען כי נהג בטרקטור אלא רק בתחנת המשטרה כשהשוטרים גילו כי הוא פסול להנעה.

שגה ביום"ש בקבעו כי אין להתייחס בשלב המעצר לטענות בדבר ראיות ההגנה, וקבע כי יש להותר זאת לשופט בהליך העיקרי. **בבש"פ 5324/15 לוז נגד מ"י** נקבע כי גם בשלב המעצר בית המשפט לא יתעלם מראיות לכואורה התומכות בגרסת ההגנה וביחד בגרסת אלבי של הנאשם, וגם אם לא מתייחס לאמינות עדים - הרי שעליו לבחון את הסבירות הכללית וסיכון של הטעה.

בנסיבות אלה, טענות ההגנה הינן טענות מזכות המצביעות בברור על חפותו של העורר.

שגה ביום"ש קמא כשהתייחס לשון סעיף 52(א) לחוק המעצרים כמורה על תנאים משלימים והתייחס ביחד לטענת חלוף הזמן ושינוי הנسبות בעוד שUIKit טענות ההגנה נשענו על טענה בדבר שינוי נסיבות - כשבההתאם לסעיף 34כא לחוק יש להעדיף פרשנות מחלוקת עם הנאשם.

שגה ביום"ש קמא בקבעו כי עניין ריצוי עבודות השירות אינה עובדה חדשה שמהווה שינוי נסיבות. העורר החל לרצות עבודות שירות מיום **20.3.17** ונעצר בגין תיק זה ביום **11.6.17**.

העורר קיבל אישור מה厠מונה להמשיך בעבודות השירות גם לאחר חשיפת הנסיבות בתיק החדש.

פנויות הממונה לעורר הייתה רק לאחר שחררו לחופת מעצר, ועל כן בקשרו לא הייתה באה לעולם אילו העבודות היו מופקעות, ולכן לא ניתן היה לבקש זאת לפני התקיימם השימוש בוגע להפקעת העבודות ביולי 2017.

העורר ביצע עבודות שירות כנדרש, מנהל המקום היה שבע רצון מעובdotו במקום, ולמעט ימי מחלת בגין ניתוח שערר- לא החסיר ימי עבודה.

כבר נקבע כי לא די בחקירה פלילתית נגד חשוד כדי להפיקיע עבודות שירות, וכי ככל שהוגש כתב אישום - יש להידרש לגופו של עניין ו לבחון את הריאות במשקפי הרשות המנהלית ולא הפלילית, ככלומר גם ללא קבלת הטענה בדבר פגם בריאות - על פי הפסיכיקה יש לסלול דרכו של הנאשם להמשך ביצוע ע"ש גם כשכתב אישום תלוי ועומד.

פגיעה ביצוע עבודות השירות מהויה פגיעה אונשה בזכות העורר, ועל כן הquina המחוקק סמכות רחבה בידי הממונה על עבודות השירות לקבוע מה יעשה במצב דברים בו אדם מרצה ע"ש ובכך הוגש נגדו כתב אישום.

על כן יש צורך בהפעלת מכלול שיקולים ובכללם חזקת החפות כשהעורר מכחיש את העבירה דין טוען למחדלי חקירה קשים במיוחד וכיו"ב.

כל שידחה העורר - לא תהיה ברירה בידי הממונה אלא להורות על הפקעה מנהלית - החלטה המהווה נקודת עמוד 3

אל חוזר מבחן העורר ועלולה להוביל למסרו בפועל, כל זאת בגין חשד לפליילים ולא אשמה שהוכחה מעל לכל ספק סביר.

מאז שוחרר העורר לחופה - הוא עומד בכל תנאי, וכן קיימות ערבות אישיות מצד ג' בעניינו והפקדה במצוותן כך שאין חשש כי ימלט מאימת הדין או ישבש הליכים.

אין מדובר בבקשתו לצאת לעבודה לצרכי פרנסתא אלא רק לצורך מילוי גזר הדין בעניינו.

העורר עבר דרך ארוכה, שיקם את חייו, ועובדות השירות הן חלק בשיקום זה.

לאור האמור יש להורות על ביטול החלטת ביום"ש קמא ולהורות על הקלה בתנאי שחרורו כך שיוכל לצאת לריצוי עובדות השירות בליווי.

5. מטעוני המשיב עולה כי מדובר בהג שמוסכנתו ברורה ונובעת מעברו ומנסיבות מקרה זה.

חשד עשה אותו ביום"ש קמא שהסכים לשלו למעצר בית בפיקוח מלא, וכעבור מספר ימים ביקש הקלה במעצר הבית על מנת להמשיך עבודות שירות שלו בתיק אחר.

נשאלת השאלה כיצד באמצע היום נמצא נהוג ללא רישון, אם אמור לבצע את עבודות השירות באותו יום?

לא נבדקה אפשרות הפרה של עבודות השירות.

בהחלטה דומה | במ"ת 7290-11-15 דחאה ביום"ש את הבקשה להקללה בתנאי מעצר הבית.

מדובר בתיק פשוט מבחינת ראייתית, ויש סיכוי טוב להרשותה.

ישנם 3 שוטרים שראו אותו נהוג, אין כרשם בעוצמת הראות, אך שהטעה שייגרם לו עוויל - היא טענה שאין לה אחיזה של ממש.

6. דין והחלטה

דין הבקשה להידחות.

בכל הנוגע לטענות העורר בדבר התשתית ראייתית- הרי שכבר נקבע בפסקה לא אחת כי

לאחר שנקבע כי קיימת תשתיית ראייתית לכוארית בהליך מעצר עד תום ההליכים, נדרש "שינוי דramatic" בראיות התביעה עד כדי **"מהפך ראייתי של ממש, בבחינת הפיכת הקורה על פיה, כך שהכחף תיטה, לאור השינוי של, לעבר זיכוי של הנאשם על פני הרשותו בדיין"** (בש"פ 6432/10 נדדרabo אהמד נ' מדינת ישראל פורסם בנבו, מיום 03.03.2025).

בעניינו, לא מצאתי כי יש בטענות העורר כדי לכرسم בתשתית הראיתית כפי שזו נקבעה על ידי בית משפט קמא, לא כל שכן באופן מצדיק הקללה נספחת בתנאי שחררו.

כך, בהחלטתו מיום **15.6.17** סקר בימ"ש קמא (כב' הש' מג' כהן) בארכיות ובהרחבה את טענותיו של העורר בדבר כرسم בתשתית הראיתית בתיק וקבע כי קיימות ראיות לכואורה בעניינו.

בימ"ש קמא נדרש בעיקר לטענה לפיה אין ראיות לניגת העורר באירוע, ופירט את הראיות השוממות את הkraine, בשלב זה, תחת טענה זו.

כך, התייחס לעובדה כי **בחקירהו של העורר תחת אזהרה** במשטרה ולאחר התייעצות עם בא כוחו הודה כי היה פסול נהיגה.

עוד התייחס בימ"ש קמא **לדו"חות השוטרים** במקום ובכלל זה לדו"ח פעללה בו ציין השוטר כי הבחן בבחור נהוג בכלל, שבתחילתה לא הייתה לו תעודה זהה ולאחר מכן זונה כעורה, והגם שאין חולק כי לאחר סגירת הדו"ח הנ"ל בסימון קווים הוסיף תיאור העובדות לפניה העורר נסע קדימה ואחרה- קבע בימ"ש קמא כי אין בכך בשלב זה כדי לפסל את מה שהוסיף היה ולכואורה נכתב באותו כתב יד וחתום על ידי עורך הדו"ח.

בנוסף, התייחס בימ"ש קמא לדו"ח פעללה שערכ רס"ר אישטו מנחם וצין כי ראה את העורר נוהג בבובוקט למרחק של כ-30 מטר, תאר את לבוש הנהג בצבע כחול אשר תואם באופן כללי את לבשו של העורר וכי שהובא לבית המשפט.

שוטר נוסף בשם מקוננט שהגיע לאתר בנית בקש מהנהג (העורר- הנעדר ת"ז) לדומם את המנווע, ומكونנט ציין בדו"ח כי ראה את העורר נגדי דימה ואחרה, ציין מפורשות כי כל העובדה מונע ועובד, וביקש מהמפעיל שעבד בבובוקט לדומם מנווע. בתיק אף תמונה של הבובוקט שצולמה על ידי השוטר מנחם אישטו.

עוד התייחס בימ"ש קמא לראיות ההגנה ובכלל זה **لتצהיריו** בן דודו של העורר מר אסף עידן, דודו היזיל מוניר ושל בעל הטרקטור עוויאד אלה מחמד, ולטענות **באשר לפרטוי זיהוי הטרקטור**.

לעניין זה קבע בימ"ש קמא כי לכר יש התיחסות ספציפית לכך הן בראיות התביעה, כולל תמונה של הטרקטור ללא לוחית זיהוי, והן בראיות ההגנה, כשבתצהיריו ההגנה שצوروו אין מחלוקת שבמקום היה הטרקטור.

אף לטענות העורר בנוגע **להעדר ראיות נהיגה**, קבע בימ"ש קמא כי מביקורת החומר יש ראיות מעבר לראיות לכואורה שיש בהן סיכוי סביר להרשעתו של המשיב.

ኖכח כל האמור, קבע בימ"ש קמא כי בסופו של דבר העורר זונה בוואדיות (עמ' 21 ש' 4) וכי קיימת תשתיית ראייתית לכואורה מספקת -

"עליך לציין שמהחומר שמצוית בתיק יש די ראיות לכואורה המעידות על"
עמוד 5

נהיגתו של המשיב בזמן פסילה. יש לציין שבשלב זה אין הראות צריכות לענות על נסחہ של הרשעה אלא לראיות לכואורה, ובמקרה אשר בפנינו הראות מעידות על קיומן של ראיות לכואורה ומעבר לכך. בחנתי את התצהירים שהגישה ההגנה אשר מעלים גרסה אחרת בוגרעת להניגתו של המשיב.... במקרה אשר בפנינו מהימנות העדים יקבע על ידי המותב שידון בתיק העיקרי ולא על ידי המותב הדן במעצר. כמו כן מעיון בתמונות שהוצעו לעיון בית המשפט בלבד לא ניתן לקבוע דבר שפוגע בריאות לכואורה של המבקרת ואין בכך כדי לשנות את החלטתי."

(החלטה מיום 15.6.17 עמ' 19 ש' 9-4 ועמ' 20 ש' 17-21)

noch האמור, לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת בימ"ש קמא באשר לקביעתו אודות קיומן של ראיות לכואורה.

באשר לסעיף 52 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 -זה מורנו כי עיון חוזר הנוגע למעצר ידוע רק מקום בו נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה. בקשה העורר דהיום נסובה סביר טענה בדבר שניי נסיבות, לפיה הוחלט שלא להפסיק הפקעה מנהלית את המאסר אותו ריצה בעבודות שירות, עבור מעצרו בתיק הנוכחי, כי אם לאפשר לו להמשיך בביצוע העבודות.

יאמר מיד, כי ביצוע עבודות השירות איןנה בבחינת העובדה חדשה שהתגלתה לעורר לאחר הדיון בשחרורו החלופת מעצר. מדובר בעבודות שהחולו כבר ביום **20.3.17** עת נעצר בתיק הנוכחי רק כשלושה חודשים לאחר מכן - ביום **12.6.17**.

בחינת האפשרות להורות על יציאה מעצר לצורך ביצוע עבודות שירות כבר נדונה בפסקה לא אחת, ונקבע כי יש לשקל את מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם לביטחון הציבור, כמו גם את מידת האמון שבימ"ש יכול לריחס לו (עמ"ת 17-05-50316 ג'בארין נ' מדינת ישראל פורסם בנבו, מיום 15.6.17).

עיון בתיקים אוטם צירף העורר בהרשעתו הקודמת נשואת ריצוי המאסר בעבודות שירות מעלה כי מדובר רובו ככלן בעבירות דומות של **נהיגה בזמן פסילה ולא ביטוח** המייחסות לו אף בכתב האישום הנוכחי, באופן המuid אודות היותו רצידיביסט ועל מסוכנות רבה מצד- באופן שיש לו השלכה ישירה על מידת האמון שניתנת לתת בו - כשכל אלו וודאי אין מצדיקות כל הקללה הנוסף בתנאי שחרורו.

דברים אלו מקבלים משנה תוקף מאוחר ולעורר עבר תעבורתי מכוביד הכלל 21 הרשות תעבורה וערר פלילי בהסתע שב"ח, וכן העובדה כי ההקללה המבוקשת הינה ניכרת ומשמעותית וענינה שחרורו של העורר מיידי יום ביום, למעט סופי שבוע, למשך רוב היום. כל זאת לתקופה של כשלושה חודשים.

כפי שנקבע במקרה דומה בע"ח (נכ') 12-05-45616 **משה בראשית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום עמוד 6

- (3.6.12)

"... העורר הפיר את האמון שנייתן בו ע"י בית המשפט מחוזי בת"פ 11-11-6740, שם נגזר דין למאסר בדרך של עבודות שירות, אשר במהלך ביצועו ביצע לכואורה את העבירות המוחסנות לו בתיק דן. לאור זאת, אף לדידי, תמורה ביותר החלטת הממונה על עבודות השירות לפיה: "הנאשם תיפקד ממשך חדש ימים בעבודות השירות בצורה תקינה ללא תקלות". מי שכך נוהג לכואורה במהלך ביצוע עבודות השירות, אין ליתן בו אמון שאם ישוב להמשך ביצוע עבודות השירות, הוא לא יחוור לסתורו, לא כל שכן, משענסקין בעבירות סמים חמורות.

בית משפט קמא שחרר את העורר לחילופת מעצר בתנאים מחייבים והדוקים; קבלת בקשתו של העורר פגע באיזון שערך בית משפט קמא, אשר הוביל לשחרור העורר בתנאים הספציפיים שנקבעו."

בנסיבות אלה, הרי שלא זו בלבד שאין מדובר בבדיקה שנייה נסיבות שיש בו כדי להקל עליו, אלא בנסיבות הפעולות לחומרא בעניינו, עת שב והסתבר **בעבירות דומות** בהן הורשע כבר ובгинן הוותה עליו אותן עבודות מלכתחילה, כשלכל אלה אין לו להlain אלא על עצמו.

בבש"פ 1782/13 ראני חלייל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.03.2013) נקבע לעניין זה-

"יסודה של הבקשה בעובדה, כי המעשים המוחסנים לבקשת נעשו בזמן שהלה היה בתקופת ביצוע עבודות שירות, שנגזרו עליו בתיק אחר. סבורני, כבית המשפט המחוזי, שעובדה זו - המלמדת על הקושי במתן אמון בבקשת - נזקפת לחובתו דזוקא... גם אם - כתענת הבקש - פועל יוצא של דחיתת הבקשה להקללה בתנאי מעצר בבית הוא הפסיק עבודות השירות וריצווי יתרת העונש במאסר"

בכל הנוגע לפגיעה בשיקומו של העורר - הרי שדי להפנות לאמור בבש"פ 4434/06 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.06.2006) לעניין זה, לא כל שכן כשם דבר בנאשם שהינו קטן על סף הבגירות-

"אכן, למעצרו של העורר תהinya השלכות מבחינת ריצו עונש המאסר בעבודות שירות. אולם יש לזכור כי הוא הביא השלכות אלה על עצמו כאשר בחר, לכואורה, לנוהג כפי שהוא. ראוי כי העורר, אשר מצוי על סף הבגירות, ישא באחריות מלאה למשעים שעשה ולבחרות שבחר".

7. **לאור כל האמור, לא מצאתי כי נפל בפגם בהחלטהו של בימ"ש קמא, ודין העරר להידחות.**

8. העתק ההחלטה יועבר למשיבה.

ניתנה והודעה היום ח' תשרי תשע"ח,
28/09/2017 במעמד הנוכחים.
נאוה בכור, שופטת